

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagstiftning om socialskyddsavgifter för 1998 och om folkpensionsanstaltens finansiering

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås lagstiftning om socialskyddsavgifterna för 1998 samt om de finansierings- och fondarrangemang som gäller folkpensionsförsäkringen och sjukförsäkringen.

Den försäkrades sjukförsäkringspremie föreslås alltså vara 1,90 penni per skatteöre, dock så att premien till den del antalet skatteören överstiger 80 000 är 2,35 penni per skatteöre. Vidare föreslås att utöver vad som nämns ovan skall uppbäras 3,00 penni per skatteöre i sjukförsäkringspremie hos dem som har pensionsinkomst. Højningen av sjukförsäkringspremien för pensionstagare är enligt förslaget dock högst 3 % av den skattepliktiga pensionsinkomsten. Regeringen avser att separat avgöra om det är möjligt att sänka sjukförsäkringspremien för pensionstagare.

I fråga om de folkpensions- och sjukförsäkringsavgifter som uppbärs hos arbetsgivarna föreslås inga ändringar. Det föreslås att hos arbetsgivare inom den privata företagssektorn i folkpensionsavgift 1998 uppbärs 2,40, 4,00 eller 4,90 % av det förskottsinnehållning underkastade lönebeloppet, varvid avgiften är beroende av hur kapitalintensivt företaget är. Arbetsgivares folkpensionsavgift föreslås vara 2,40 % i fråga om sådana statliga affärsverk på vilka lagen om statens affärsverk tillämpas. Vad beträffar privata arbetsgivare och affärsverk av ovan avsett slag föreslås sjukförsäkringsavgiften vara 1,60 % av lönerna.

I fråga om kommunerna, samkommunerna och de kommunala affärsverken föreslås folkpensionsavgiften vara 3,15 % och sjukförsäkringsavgiften 1,60 % av lönerna. Beträffande staten och andra statliga inrättningar än affärsverken samt landskapet

Åland föreslås folkpensionsavgiften vara 3,95 % och sjukförsäkringsavgiften 2,85 %. För kyrkan som arbetsgivare föreslås folkpensionsavgiften vara 3,95 % och sjukförsäkringsavgiften 6,85 % av lönerna.

Det föreslås att arbetsgivares barnbidragsavgift inte skall uppbäras 1998 och att staten inte 1998 deltar i kostnaderna för sjukdagpenningar och föräldradagpenningar.

Folkpensionsfondens och sjukförsäkringsfondens minimibelopp skall enligt förslaget år 1998 utgöra 8 % av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen och sjukförsäkringen. För uppnåendet av minimibeloppet och tryggheten av fondernas likviditet föreslås det vara möjligt att vid behov överföra tillgångar från den ena fonden till den andra. Staten skall genom ett garantibelopp svara för uppnåendet av folkpensionsanstaltens fonders minimibelopp och för fondernas likviditet.

I propositionen ingår dessutom ändringar i bestämningsgrunden för arbetsgivares socialskyddsavgift. Ändringarna hänför sig till den proposition med förslag till utvidgning av skattefriheten för arbetsinkomst utomlands (den s.k. sexmånadersregeln) som regeringen avlåter samtidigt.

Till folkpensionsanstaltens finansiering ansluter sig dessutom regeringens proposition med förslag till lag om temporär ändring av folkpensionsanstaltens finansiering 1998 samt regeringens proposition med förslag till lag om avgift som för 1998 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna.

Denna proposition hänför sig till budgetpropositionen för 1998 och avses bli behandlad i samband med den.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft vid ingången av 1998.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar**1.1. Den försäkrades sjukförsäkringspremie**

Enligt 33 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) är den försäkrades sjukförsäkringspremie 1,25 penni per skatteöre. Sjukförsäkringspremien har dock under många år genom ettåriga lagar uppburits hos de försäkrade enligt ett högre eller lägre belopp än det ovan nämnda. Inom ramen för balansenringen av statsekonomi har sedan 1991 hos den försäkrade uppburits förhöjd sjukförsäkringspremie till den del den försäkrades beskattningsbara inkomster i kommunalbeskattningen överstiger 80 000 skatteören.

Hos löntagarna har sedan 1993 uppburits arbetspensionsavgift och arbetslöshetsförsäkringsavgift. Motsvarande avgifter uppbärs inte hos pensionstagarna. Däremot har sedan 1993 på basis av pensionsinkomsterna uppburits en sjukförsäkringspremie som är förhöjd jämfört med löntagarnas sjukförsäkringspremie.

År 1997 uppbärs i den försäkrades sjukförsäkringspremie 1,90 penni per skatteöre som fastställts i kommunalbeskattningen. Premien är dock 2,35 penni per skatteöre till den del antalet skatteören överstiger 80 000. Hos den som har pensionsinkomst uppbärs dessutom i sjukförsäkringspremie tre penni per skatteöre.

Sedan 1996 har folkpensionspremie inte uppburits hos de försäkrade. Den försäkrades folkpensionspremie slopades permanent 1997.

I sitt svar på regeringens proposition med förslag till lagstiftning om socialskyddsavgifter för 1997 och om folkpensionsanstaltens finansiering (RP 170/1996 rd) förutsatte riksdagen "att regeringen ser till att den extra sjukförsäkringspremien för pensionstagare 1998 kan sänkas med minst en penni per skatteöre".

I denna proposition föreslås att de försäkrades sjukförsäkringspremier kvarstår på samma nivå som 1997. Den försäkrades sjukförsäkringspremie föreslås 1998 vara 1,90 penni per skatteöre, dock så att premien till den del antalet skatteören överstiger 80 000 är 2,35 penni per skatteöre. Vidare föreslås att hos dem som har pensionsinkomst alltjämt uppbärs en sjukförsäkringspremie

som är förhöjd med tre penni per skatteöre jämfört med löntagarnas premie. Sjukförsäkringspremien för den som har pensionsinkomst föreslås därmed vara 4,90 penni för varje skatteöre som har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen. Till den del pensionsinkomsten överstiger 80 000 skatteören föreslås pensionstagarens sjukförsäkringspremie dock vara 5,35 penni per skatteöre. Regeringen avser att separat avgöra om det är möjligt att sänka sjukförsäkringspremien för pensionstagare.

Det föreslås att en ettårig lag stiftas om den sjukförsäkringspremie som skall betalas 1998 samt om den 1998 förhöjda sjukförsäkringspremien i fråga om dem som har pensionsinkomst.

1.2. Arbetsgivares folkpensionsavgift

Enligt 3 § 2 mom. folkpensionslagen (347/1956) uppbärs i arbetsgivares folkpensionsavgift 4,25, 4,75 eller 5,25 % av det förskottsinnehållning underkastade lönebeloppet, varvid avgiften är beroende av hur kapitalintensivt företaget är. Folkpensionsavgiften har dock i många år genom ettåriga lagar erlagts enligt ett högre eller lägre belopp än vad som stadgas i 3 § 2 mom. folkpensionslagen. Sedan 1982 har de privata och offentliga arbetsgivarna betalat olika stor folkpensionsavgift.

År 1985 önskade man till finansieringen av utkomstskyddet för arbetslösa återföra den ökning av kommunernas och kyrkans skatteinkomster som var en följd av att nämnda utkomstskyddsförmåner blivit skattepliktiga. Därför uppbärs hos kommunerna och kommunalförbunden, den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och församlingsförbund samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar en folkpensionsavgift som var högre än motsvarande avgift för statens och dess inrättnings samt landskapets Ålands del. Under perioden 1987—1996 erlade alla arbetsgivare inom den offentliga sektorn lika stor folkpensionsavgift. År 1997 sänktes kommunarbetsgivarnas folkpensionsavgift att motsvara den genomsnittliga avgiftsnivå som gäller privata arbetsgivare.

För 1997 uppbärs hos arbetsgivarna inom

den privata sektorn folkpensionsavgift enligt differentieringen 2,40, 4,00 eller 4,90 % av det förskottsinnehållning underkastade lönebeloppet. I fråga om kommuner, samkommuner och kommunala affärsverk är arbetsgivarens folkpensionsavgift 3,15 % av lönerna. I fråga om övriga arbetsgivare inom den offentliga sektorn uppbärs i arbetsgivares folkpensionsavgift 3,95 % av lönerna.

Beloppet av arbetsgivarnas socialskyddsavgifter - folkpensionsavgiften och sjukförsäkringsavgiften - har bestämts med stöd av ettåriga lagar. Riksdagen har i samband med behandlingen av förslagen i många sammanhang förutsatt att lagstiftningen om arbetsgivarnas socialskyddsavgifter utvecklas så, att de arbetskraftsintensiva företagens ställning förbättras. Vid fastställandet av arbetsgivarnas socialskyddsavgifter för 1997 förut-satte riksdagen "att regeringen ser till att de sociala avgifterna i sin helhet utformas med hänsyn till att de bör främja sysselsättning och underlätta framför allt de mindre arbetsgivarnas situation. Därvid är det viktigt att utom avgifterna också beakta beskattningen och de totala finansiella kostnaderna".

Frågan om socialskyddsavgifternas incidens och finansiering har varit föremål för många utredningar. I februari 1997 lämnade den av social- och hälsovårdsministeriet tillsatta utredaren Risto Suominen sin rapport om alternativa möjligheter att differentiera socialförsäkringsavgifterna (Työntantajamak-sujen porrastaminen. Selvitysmiesraportti. STM 1997:1). I rapporten presenterades fyra olika alternativ för en differentiering av avgifterna. Enligt utredaren kan dessa alternativ genomföras tidigast fr.o.m. ingången av 1999, eftersom löne- och arbetsförhållande-registret måste revideras före det. Vid de diskussionsmöten som anordnats har de föreslagna nya differentieringsalternativen vunnit endast litet understöd. Detta berodde delvis på att förslagen inte innebar någon större sysselsättande effekt; enligt utredaren hade förslagen kunnat resultera i högst 3 000 arbetsplatser. Likaså har utredaren Pertti Ararjvi i ett PM publicerat i augusti 1997 kartlagt socialskyddsavgifternas incidens.

I denna proposition föreslås att de socialskyddsavgifter som uppbärs hos arbetsgivarna kvarstår oförändrade. Det föreslås att privata arbetsgivares folkpensionsavgift, beroende på avskrivningar och lönesumman, år 1998 alltså skall vara 2,40, 4,00 eller 4,90 % av de förskottsinnehållning underkastade

lönerna. I fråga om kommuner, samkommuner och kommunala affärsverk föreslås arbetsgivarens folkpensionsavgift vara 3,15 % av lönerna. Hos staten och dess inrättningar, landskapet Åland, den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samsälligheter samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar föreslås folkpensionsavgiften vara 3,95 % av lönerna. Det föreslås att arbetsgivarnas folkpensionsavgifter alltså uppbärs med stöd av en ettårig lag.

Regeringen avlåter samtidigt till riksdagen ett lagförslag enligt vilket arbetsinkomst utomlands som en arbetstagare får för över sex månaders oavbruten utlandstjänstgöring skall vara skattefri i sin helhet. Arbetsgivaren föreslås dock vara skyldig att betala arbetsgivares folkpensionsavgift på basis av den skattefria arbetsinkomsten utomlands. Avgiften erläggs för den del av arbetsinkomsten utomlands som betalas i pengar, från vilken avdras ersättningarna för kostnader som arbetet föranleder. Ett tillägg som gäller detta föreslås bli infört i bestämningsgrunden för arbetsgivares folkpensionsavgift genom en ettårig lag.

1.3. Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Enligt 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) är arbetsgivaren skyldig att såsom arbetsgivares sjukförsäkringsavgift till folkpensionsanstalten betala 1,50 % av de förskottsuppbörd underkastade lönebelopp som han betalat ut. Också sjukförsäkringsavgiften har med stöd av ettåriga lagar uppburits på ett sätt som avviker från vad som stadgas i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Likaså har denna avgift varit olika stor för arbetsgivare inom den offentliga sektorn och för privata arbetsgivare.

Den sjukförsäkringsavgift som uppbärs hos privata arbetsgivare har senast höjts med 0,15 procentenheter - detta skedde 1995. Avsikten var att med ersättningar från sjukförsäkringsfonden mellan arbetsgivarna jämna ut de semesterkostnader som föranleds av föräldradagpenningtid.

I anslutning till att förmånerna inom utkomstskyddet för arbetslösa hade belagts med skatt uppbars fr.o.m. 1985 i arbetsgivares sjukförsäkringsavgift hos kommunerna och kyrkan i dessas egenskap av arbetsgivare en högre avgift än hos andra arbetsgivare

inom den offentliga sektorn. År 1992 sjönk sjukförsäkringsavgiften för kommunerna som arbetsgivare till samma nivå som gällde staten i egenskap av arbetsgivare. För kommunen som arbetsgivare sänktes sjukförsäkringsavgiften 1997 att motsvara avgiften för privata arbetsgivare. Dessa sänkningar har beaktats i statsandelarna till kommunerna.

Sjukförsäkringsavgiften för kyrkan som arbetsgivare höjdes 1994, då den därvid genomförda familjestödsreformen ökade kyrkans skatteinkomster. Upprätthållandet av domkapitlet överfördes fr.o.m. ingången av 1997 från staten till den evangelisk-lutherska kyrkan. Enligt lagen om överföring av upprätthållandet av domkapitlet och tjänsterna som dövspräst samt om överlåtelse av vissa tomter till den evangelisk-lutherska kyrkan i Finland (935/1996) ersätter staten under perioden 1997-2000 de kostnader som den evangelisk-lutherska kyrkan åsamkas genom överföringen av upprätthållandet av domkapitlet och tjänsterna som dövspräst, varvid ersättningen verkställs genom en sänkning av den sjukförsäkringsavgift som uppbärs hos kyrkan i dess egenskap av arbetsgivare. Ersättningens storlek motsvarar statens kostnader för upprätthållandet av domkapitlet under 1996. I enlighet med detta sänktes den sjukförsäkringsavgift som skall uppbäras hos evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samfälligheter med en procentenhet år 1997. För bibehållandet av en enhetlig praxis gjordes samma sänkning även i fråga om den sjukförsäkringsavgift som uppbärs hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar i dessas egenskap av arbetsgivare.

År 1997 uppbärs hos arbetsgivarna inom den privata sektorn samt hos kommuner, samkommuner och kommunala affärsverk i sjukförsäkringsavgift 1,60 % av det förskottsinnehållning underkastade lönebeloppet. För staten och dess inrättningar samt landskapet Åland är sjukförsäkringsavgiften 2,85 %. För evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samfälligheter samt för ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar är sjukförsäkringsavgiften 6,85 % av lönerna.

Det föreslås att sjukförsäkringsavgifterna för arbetsgivare kvarstår oförändrade 1998. Sjukförsäkringsavgiften för privata arbetsgivare samt hos kommuner, samkommuner och kommunala affärsverk föreslås därmed

bli 1,60 % samt avgiften för staten och dess inrättningar och landskapet Åland 2,85 % av de förskottsinnehållning underkastade lönerna. Sjukförsäkringsavgiften för evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samfälligheter samt för ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar föreslås alltså vara 6,85 % av lönerna, dvs. sänkta med en procentenhet i jämförelse med 1996 års nivå. Avsikten är att avgifterna fastställs genom en ettårig lag.

I bestämningsgrunden för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift föreslås motsvarande tillägg bli infört genom en ettårig lag som i samband med arbetsgivares folkpensionsavgift i fråga om ovan nämnd arbetsinkomst utomlands.

1.4. Arbetsgivares barnbidragsavgift

Enligt 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift är arbetsgivaren skyldig att till staten i barnbidragsavgift betala 2,25 % av det förskottsuppbörd underkastade lönebeloppet. Arbetsgivarens barnbidragsavgift har genom ettåriga lagar flera gånger sänkts eller inte alls uppburits. Sedan 1986 har ingen barnbidragsavgift uppburits.

För bevarandet av arbetsgivares socialskyddsavgift på den nuvarande nivån föreslås att barnbidragsavgift inte heller 1998 skall uppbäras hos arbetsgivarna. Bestämmer om detta föreslås ingå i en ettårig lag.

1.5. Folkpensionsfonden och sjukförsäkringsfonden

Fondernas minimibelopp och statens garantibelopp

Enligt 59 § 2 mom. folkpensionslagen skall folkpensionsfondens tillgångar vid kalenderårets utgång utgöra minst 1/10 av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen. Om intäkterna av folkpensionsförsäkringen inte förslår härtill, betalas den bristande delen av statens medel. Minimibeloppet av folkpensionsfondens tillgångar har sedan 1986 sänkts med stöd av ettåriga lagar. Sedan 1995 har minimibeloppet varit 8 % och har man vid beräkningen av minimibeloppet beaktat även de försäkringsavgiftintäkter som i december bokförs som inkomster.

Enligt 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen

skall sjukförsäkringsfondens kapital vid kalenderårets utgång vara 1/10 av sjukförsäkringens årliga totalkostnader. Även minimibeloppet av sjukförsäkringsfondens tillgångar har sänkts genom ettåriga lagar. Sedan 1992 har minimibeloppet varit 8 %.

Det föreslås att minimibeloppet av folkpensionsfondens och sjukförsäkringsfondens tillgångar 1998 alltså skall vara 8 % av de årliga kostnaderna för folkpensionsförsäringen respektive sjukförsäringen. Avsikten är att staten med ett garantibelopp skall svara för att minimibeloppet uppnås i fråga om fondernas tillgångar. Samtidigt föreslås att folkpensionslagen åter ändras temporärt så, att man vid beräkandet av folkpensionsfondens minimibelopp beaktar även de försäkringsavgiftintäkter som erläggs i december.

Enligt 59 § 5 mom. sjukförsäkringslagen skall staten till sjukförsäkringsfonden utöver statens andel erlagga ett sådant belopp, att fondens likviditet vid varje tidpunkt är tillräckligt tryggad. Beträffande tryggheten av folkpensionsfondens likviditet har motsvarande ettåriga lagar stiftats sedan 1986.

Det föreslås att folkpensionslagen och sjukförsäkringslagen 1998 ses över så, att staten garanterar fondernas gemensamma likviditet, på vilket även en eventuell överföring av medel mellan fonderna inverkar. Den ovan föreslagna likviditetsgarantin har tillämpats sedan 1995.

Överföring av tillgångar mellan fonderna

Folkpensionslagen och sjukförsäkringslagen har sedan 1995 temporärt ändrats så, att det inom de gränser likviditeten tillåter har varit möjligt att använda folkpensionsfondens tillgångar för betalning av utgifter som avser sjukförsäkringsfonden och tvärtom. Vid behov har tillgångar kunnat överföras från den ena fonden till den andra även för uppnående av det minimibelopp som stadgats för fonderna. En förutsättning för detta har härvid varit att tillgångarna i den överförande fonden inte understiger det för fonden stadgade minimibeloppet.

Överföringen av tillgångar från den ena fonden till den andra har gjort det möjligt att minska storleken av statens garantibelopp. Genom överföringen av tillgångar har man även vid behov kunnat utjämna de betalningsproblem som fonderna kan ha till följd av att inkomsterna och utbetalningarna tidsmässigt fördelar sig på ett olämpligt sätt.

Därför föreslås att det alltså skall vara möjligt att inom de gränser fondens likviditet tillåter och enligt bestämmelserna angående minimibeloppet av tillgångarna överföra tillgångar mellan folkpensionsfonden och sjukförsäkringsfonden. Villkoren för överföringen av tillgångar föreslås kvarstå oförändrade. Avsikten är att fonderna alltså skall vara självständiga och att ettåriga lagar skall stiftas om överföringen av tillgångar mellan fonderna.

1.6. Finansieringen av sjukdagpenningar och föräldradagpenningar

Enligt 59 § 2 mom. sjukförsäkringslagen betalar staten 13 % av sjukdagpenningarna, moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningarna samt specialvårdspenningarna. Återstoden av dagpenningutgifterna finansieras med sjukförsäkringspremier och sjukförsäkringsavgifter. Sedan 1995 har statens skyldighet att betala en andel på 13 % slopats genom temporära lagar.

För en balansering av statsekonomi föreslås att statens andel på 13 % som ersättning för kostnaderna för sjukdagpenningarna, moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningarna samt specialvårdspenningarna skall slopas även 1998. Det föreslås att 59 § 2 mom. sjukförsäkringslagen ändras genom en ettårig lag.

2. Propositionens verkningar

I fråga om den försäkrades sjukförsäkringspremier föreslås inga ändringar i jämförelse med år 1997. Avsikten är att sjukförsäkringspremien alltså skall vara höjd med 0,45 penni till den del inkomsterna överstiger 80 000 skatteören, vilket beräknas inbringa ca 470 milj. mk på årsnivå. Den med 3,00 penni förhöjda sjukförsäkringspremie som alltså avses bli uppuren hos dem som har pensionsinkomst beräknas på årsnivå inbringa ca 1 500 milj. mk.

För privata arbetsgivare skall folkpensionsavgiften alltså vara differentierad. Differentieringen föreslås vara lika stor som 1997 och den beräknas 1998 inbringa 1 400 milj. mk.

Den höjning på 0,15 procentenheter som sedan 1995 gällt arbetsgivarna inom den privata sektorn beräknas 1998 inbringa ca 255 milj. mk. Ersättningen för semesterkostnaderna för föräldradagpenningtid beräknas

1998 uppgå till ca 95 milj. mk.

Sänkningen på en procentenhet jämfört med 1996 års nivå av den sjukförsäkringsavgift som skall uppbäras hos kyrkan i dess egenskap av arbetsgivare minskar folkpensionsanstaltens försäkringsavgiftsintäkter med 18 milj. mk år 1998. Domkapitlens löneutgifter år 1996 var ca 16 milj. mk.

De utgifter som sjukförsäkringen åsamkar staten beräknas minska med ca 750 milj. mk, eftersom staten 1998 inte deltar i ersätandet av kostnaderna för sjukdagpenningarna, moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningarna samt specialvårdspenningarna.

Minimibeloppet av folkpensionsfonden och sjukförsäkringsfonden föreslås vara 8 % av de årliga totalkostnaderna för folkpensionsförsäkringen och sjukförsäkringen. Jämfört med de år 1997 gällande temporära lagarna har förslaget inga statsekonomiska verkningar. För uppnående av det minimibelopp som stadgats för fonderna skall det alltså vara tillåtet att överföra tillgångar från den ena fonden till den andra. Enligt de bedömningar som för närvarande finns att tillgå är sådana fondöverföringar som minskar statens garantibelopp inte möjliga 1998. Det antas att båda fondernas minimibelopp kommer att måste tryggas genom statens garantibelopp. Situationen kan dock förändras om intäkterna av försäkringspremierna och försäkringsavgifterna ökar eller om utgifterna sjunker.

Propositionen påverkas indirekt av regeringens proposition med förslag till utvidgning av skattefriheten för arbetsinkomst utomlands. De ändringar av bestämningsgrunderna för den försäkrades sjukförsäkringspremie och arbetsgivares socialskyddsavgift som ansluter sig till den väntas öka folkpensionsanstaltens årliga premie- och avgiftsintäkter med 40—60 milj. mk, varav ca 30 milj. mk väntas bli intäktsfört 1998.

I anslutning till folkpensionsanstaltens finansiering har regeringen förelagt riksdagen en proposition med förslag till lag om temporär ändring av folkpensionsanstaltens finansiering 1998 (RP 103/1997 rd). Enligt den skall en del av intäkterna av mervärdesskatten, 2 400 milj. mk, redovisas till

folkpensionsanstalten för tryggande av dess finansiering.

Regeringen förelägger dessutom riksdagen en proposition med förslag till lag om avgift som för 1998 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna. Genom lagen avser man att förverkliga principen om fullkostnadsansvar i fråga om olycksfalls- och trafikförsäkring. Intäkterna av avgiften, 307 milj. mk, har beaktats som minskning av statens andel för folkpensionsutgifterna.

På grundval av de ovan nämnda förslagen och med beaktande även av nämnda regeringspropositioner som avlåtts separat samt det faktum att möjligheten till överföringar från sjukförsäkringsfonden till folkpensionsfonden inte 1997 genomförs till fullt belopp, antas statens garantibelopp 1998 uppgå till följande: garantibelopp till folkpensionsfonden ca 590 milj. mk och garantibelopp till sjukförsäkringsfonden ca 340 milj. mk.

Till denna proposition fogas tabeller innehållande sammandrag av de beräknade intäkterna och utgifterna för folkpensionsförsäkringen samt sjukförsäkringen och rehabiliteringen 1997 och 1998.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet. I samband med beredningen har finansministeriet, undervisningsministeriet, folkpensionsanstalten och skattestyrelsen hörts.

4. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 1998 och avses bli behandlad i samband med den. I fråga om folkpensionsanstaltens finansiering hänför sig propositionen till de i punkt 2. nämnda regeringspropositionerna.

Propositionen hänför sig också till regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av 77 § inkomstskattelagen och om 33 § sjukförsäkringslagen, som avlåtts samtidigt. Regeringen förutsätter att dessa propositioner behandlas samtidigt i riksdagen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lag om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift, arbetsgivares folkpensionsavgift och arbetsgivares barnbidragsavgift för 1998

1 §. *Den försäkrades sjukförsäkringspremie.* I paragrafen fastställs beloppet av den försäkrades sjukförsäkringspremie 1998. Försäkringspremien föreslås kvarstå oförändrad till alla delar.

2 §. *Höjning av sjukförsäkringspremie.* En förhöjd sjukförsäkringspremie som baserar sig på pensionsinkomsten föreslås bli uppbyggen också 1998. Höjningen föreslås alljämt vara tre penni per skatteöre, dock högst 3 % av den skattepliktiga pensionsinkomsten. Höjningen uppbyggs enligt de skatteörens som i fråga om pensionsinkomsten har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen för 1998. Pensionsinkomsten utgörs av skattepliktiga ålders-, invalid- och arbetslöshetspensioner, familjepension och generationsväxlingspension samt övriga avträdelserersättningar. Som pensionsinkomst beaktas också avträdelsetödet för lantbruksföretagare. I fråga om den förhöjda sjukförsäkringspremie som uppbyggs hos en person med pensionsinkomst, verkställigheten av premien och andra procedurbestämmelser gäller vid sidan av lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) också vad som bestäms om den försäkrades sjukförsäkringspremier i sjukförsäkringslagen.

3 §. *Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.* Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift föreslås kvarstå på 1997 års nivå. Till paragrafen fogas en bestämmelse om uppbyggd av arbetsgivares sjukförsäkringsavgift också på basis av arbetsinkomst utomlands som i 77 § inkomstskattelagen bestäms vara skattefri, till den del den betalas i pengar. Sjukförsäkringsavgift tas dock inte ut till den del det i penninglönen i samband med arbetsinkomst utomlands ingår sådana ersättningar som arbetsgivaren betalar för kostnader som föränleds av arbetet, om de är skattefria enligt inkomstskattelagen eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Vid fastställandet av sjukförsäkringsavgiftens storlek anses sådana statliga affärsverk, på vilka lagen om statens affärsverk (627/1987) tillämpas, motsvara arbetsgivarna inom den privata sektorn.

4 §. *Arbetsgivares folkpensionsavgift.* De i 1 mom. angivna folkpensionsavgifterna föreslås kvarstå oförändrade 1988. Hos privata arbetsgivare tas avgifterna alljämt ut enligt en gradering i tre avgiftsklasser. Avgiftsklassen bestäms på basis av de normala avskrivningar som gjorts på anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar och som uppgetts i skattedeklarationen för 1996 samt utifrån de löner som betalats ut under motsvarande period. Till den högsta avgiftsklassen föreslås de arbetsgivare höra för vilka beloppet av avskrivningarna överstiger 300 000 mk och samtidigt utgör över 30 % av lönesumman. Om avskrivningar på över 300 000 mk utgör 10—30 % av företagets lönesumma, tillhör arbetsgivaren den mellersta avgiftsklassen. Till den lägsta avgiftsklassen hör de övriga privata arbetsgivarna samt dessutom de affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk. Dessutom tas i bestämningsgrunden för arbetsgivares folkpensionsavgift i fråga om arbetsinkomst utomlands in motsvarande tillägg som i samband med arbetsgivares sjukförsäkringsavgift.

Om en privat arbetsgivares räkenskapsperiod inte har löpt ut 1996 skall enligt 2 mom. vid fastställandet av storleken av avgiften användas avskrivnings- och löneuppgifterna för den räkenskapsperiod som löpte ut 1995. På företag som nyligen har inlett sin verksamhet och som inte varit skattskyldiga 1996 eller 1995 tillämpas enligt förslaget den lägsta avgiftsklassen för privata arbetsgivare.

5 §. *Arbetsgivares barnbidragsavgift.* Enligt förslaget skall ingen barnbidragsavgift tas ut av arbetsgivarna 1998.

6 §. *Ikraftträdande.* Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 1998.

Enligt 2 mom. skall lagens 1 och 2 §, som stadgar om premier som fastställs enligt skatteöret och uppbyggs hos de försäkrade, tillämpas vid den beskattning som verkställs för 1998.

Enligt 3 mom. uppbyggs inte arbetsgivares

socialskyddsavgift på basis av skattefri arbetsinkomst utomlands när den sexmånadersregel som varit i kraft 1995 tillämpas på denna inkomst med stöd av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 77 § inkomstskattelagen (/1997).

Ikraftträdelsebestämmelsens 4 mom. gör det möjligt att vidta åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter innan den träder i kraft.

1.2. Lagen om temporär ändring av 59 § folkpensionslagen

59 §. I 2 mom. stadgas om folkpensionsfondens minimibelopp. Minimibeloppet föreslås 1998 bli sänkt till 8 % av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen. Folkpensionsfondens tillgångar kan vid behov, inom gränserna för likviditeten, överföras till sjukförsäkringsfonden för att trygga dess likviditet. Det skall vid behov också vara möjligt med en överföring i syfte att uppnå det minimibelopp som uppställts för sjukförsäkringsfonden, om överföringen kan ske utan att det minimibelopp på 8 % som föreslås för folkpensionsfonden underskrids. Dessutom skall staten i sista hand garantera fondernas likviditet.

I 3 mom. föreslås en ändring som innebär att också de intäkter av försäkringsavgifter som i december bokförs som inkomster beaktas vid uträkningen av minimibeloppet av folkpensionsfondens tillgångar. Förfarandet motsvarar den praxis som iakttagits sedan 1995.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 1998 och gälla till utgången av 1998.

1.3. Lagen om temporär ändring av 59 § sjukförsäkringslagen

59 §. I 1 mom. stadgas om sjukförsäkringsfondens minimibelopp. Minimibeloppet föreslås i likhet med folkpensionsfondens minimibelopp 1998 bli sänkt till 8 %. Minimibeloppet beräknas på de sammanlagda årliga kostnaderna för sjukförsäkringen. I momentet föreslås dessutom motsvarande ändringar för 1998 som i 59 § 2 mom. folkpensionslagen när det gäller överföring av tillgångar.

I 2 mom. föreslås en sådan ändring att staten 1998 inte betalar någon ersättning för kostnader som förorsakas av dagpenningar, moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningar eller specialvårdspenningar som skall betalas enligt sjukförsäkringslagen.

I 5 mom. regleras statens skyldighet att trygga sjukförsäkringsfondens likviditet. Momentet förslås bli ändrat att motsvara den ordalydelse som föreslås i 59 § 2 mom. folkpensionslagen.

Ikraftträdande. Lagen föreslås träda i kraft vid ingången av 1998 och gälla till utgången av 1998.

2. Ikraftträdande

De ettåriga lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1998.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om sjukförsäkringspremie, sjukförsäkringsavgift, arbetsgivares folkpensionsavgift och arbetsgivares barnbidragsavgift för 1998**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Den försäkrades sjukförsäkringspremie

Utan hinder av vad sjukförsäkringslagen (364/1963) föreskriver om den försäkrades sjukförsäkringspremie är premien 1,90 penni för varje skatteöre som har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen för 1998. Försäkringspremien är dock 2,35 penni för varje skatteöre som har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen till den del antalet skatteören överstiger 80 000. När försäkringspremien fastställs beaktas inkomstskattelagen (1535/1992).

2 §

Höjning av sjukförsäkringspremie

Hos en försäkrad som under 1998 får pensionsinkomst uppbärs, utöver vad som bestäms i 1 §, i sjukförsäkringspremie 3,00 penni för varje skatteöre som har påförts den försäkrade vid kommunalbeskattningen för 1998. Denna höjning av sjukförsäkringspremien är dock högst tre procent av den skattepliktiga pensionsinkomsten.

3 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Utan hinder av vad lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) föreskriver om beloppet av och grunden för arbetsgivares sjukförsäkringsavgift uppbärs arbetsgivares sjukförsäkringsavgift på det sammanräknade beloppet av till en arbetstagare under 1998 utbetald, förskotts innehållning underkastad lön och den del av i 77 § inkomstskattelagen avsedd arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar. Till den del av arbets-

inkomst utomlands som betalas i pengar räknas dock inte av arbetsgivaren betalda ersättningar för kostnader som föranleds av arbetet till den del ersättningarna är skattefria enligt inkomstskattelagen eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Avgiften är följande:

1) hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk (627/1987), hos kommunerna och samkommunerna samt de kommunala affärsverken 1,60 procent,

2) hos staten och andra statliga inrättningar än de affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk samt hos landskapet Åland 2,85 procent, och

3) hos den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samfundigheter samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 6,85 procent.

4 §

Arbetsgivares folkpensionsavgift

Utan hinder av vad folkpensionslagen (347/1956) föreskriver om beloppet av och grunden för arbetsgivares folkpensionsavgift uppbärs arbetsgivares folkpensionsavgift på det sammanräknade beloppet av till en arbetstagare under 1998 utbetald, förskotts innehållning underkastad lön och den del av i 77 § inkomstskattelagen avsedd arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar. Till den del av arbetsinkomst utomlands som betalas i pengar räknas dock inte av arbetsgivaren betalda ersättningar för kostnader som föranleds av arbetet till den del ersättningarna är skattefria enligt inkomstskattelagen eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Avgiften är följande:

1) hos privata arbetsgivare och hos sådana

statliga affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk,

a) 2,40 procent,

b) 4,00 procent, om beloppet av de normala avskrivningar som en arbetsgivare som idkar affärsverksamhet och är skyldig att betala inkomstskatt till staten eller en i 4 § 1 mom. 1 punkten inkomstskattelagen avsedd näringsammanslutning som idkar affärsverksamhet, uppgivit i skattedeklarationen för 1996 och som gjorts på anskaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar, överstiger 300 000 mark och samtidigt utgör minst 10 och högst 30 procent av de löner som utbetalts under samma skatteår, eller

c) 4,90 procent, om beloppet av de nämnda avskrivningarna överstiger 300 000 mark och samtidigt utgör över 30 procent av de löner som utbetalts under den nämnda tiden,

2) hos kommuner och samkommuner samt kommunala affärsverk 3,15 procent, och

3) hos staten och andra statliga inrättningar än de affärsverk som avses i lagen om statens affärsverk samt hos landskapet Åland, den evangelisk-lutherska kyrkan, dess församlingar och kyrkliga samfundigheter samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 3,95 procent.

Om arbetsgivarens räkenskapsperiod inte har löpt ut 1996, används vid fastställandet av storleken av en privat arbetsgivares folk-

pensionsavgift de uppgifter som lämnats i fråga om beskattningen för 1995 samt de löner som betalats ut under motsvarande tid.

5 §

Arbetsgivares barnbidragsavgift

Utan hinder av vad lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift föreskriver om arbetsgivares barnbidragsavgift uppbärs avgiften inte på grundvalen av löner som utbetalts mellan den 1 januari och den 31 december 1998.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998.

Lagens 1 och 2 § tillämpas vid beskattningen för 1998.

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift uppbärs inte på basis av skattefria arbetsinkomster utomlands när skattefriheten med stöd av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 77 § inkomstskattelagen (/1997) grundar sig på nämnda lagrum sådant det var i kraft 1995.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

2.

Lag

om temporär ändring av 59 § folkpensionslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras temporärt 59 § 2 och 3 mom. folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956), dessa lagrum sådana de lyder, 59 § 2 mom. i lag 307/1982 och 59 § 3 mom. i lag 1595/1991, som följer:

59 §

Utgifterna för folkpensionsförsäkringen betalas ur folkpensionsfonden. Fondens tillgångar används vid behov och inom de gränser fondens likviditet tillåter även för

betalning av utgifter för sjukförsäkringen. Folkpensionsfondens tillgångar skall vid kalenderårets utgång utgöra minst åtta procent av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen (*minimibelopp*). För uppnående av minimibeloppet överförs vid behov från sjukförsäkringsfonden av den

del som överstiger minimibeloppet enligt 59 § sjukförsäkringslagen tillgångar till folkpensionsfonden. Om intäkterna av folkpensionsfonden, i vilka även inräknas överföringar från sjukförsäkringsfonden samt betalningar enligt 62 § i denna lag, inte räcker till för uppnående av fondens minimibelopp, betalas den bristande delen av statens medel (*garantibelopp*). Dessutom skall staten till folkpensionsanstalten betala ett så stort belopp att folkpensionsfondens och sjukförsäkringsfondens gemensamma

likviditet vid varje tidpunkt är tillräckligt tryggad.

När statens andel bestäms skall från folkpensionsfondens kapital inte avdras de intäkter av försäkringsavgifter som i december bokförs som inkomster.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998 och gäller till och med den 31 december 1998.

3.

Lag**om temporär ändring av 59 § sjukförsäkringslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt 59 § 1, 2 och 5 mom. sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963),
dessa lagrum sådana de lyder, 59 § 1 mom. i lag 591/1967, 59 § 2 mom. i lag 1255/1989 och 59 § 5 mom. i lag 471/1981, som följer:

59 §

Utgifterna för sjukförsäkringen betalas ur sjukförsäkringsfonden. Fondens tillgångar används vid behov och inom de gränser fondens likviditet tillåter även för betalning av utgifter för folkpensionsförsäkringen. Sjukförsäkringsfondens tillgångar skall vid kalenderårets utgång utgöra minst åtta procent av de sammanlagda årliga kostnaderna för sjukförsäkringen (*minimibelopp*). För uppnående av minimibeloppet överförs vid behov från folkpensionsfonden av den del som överstiger minimibeloppet enligt 59 § folkpensionslagen tillgångar till sjukförsäkringsfonden. Om intäkterna av sjukförsäkringsfonden, i vilka även inräknas överföringar från folkpensionsfonden, inte räcker till för uppnåendet av fondens minimibelopp, betalas den bristande delen av statens medel (*garantibelopp*). Staten skall månatligen i förskott betala in ett belopp som motsvarar 1/12 av

det belopp som staten beräknas ha att betala under året i fråga. Om betalningen av statens andel föreskrivs närmare genom förordning.

Staten betalar inte ersättning för kostnaderna för dagpenningarna, moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningarna samt specialvårdspenningarna.

Utöver vad som ovan bestäms om statens andel av kostnaderna för sjukförsäkringen, skall staten till folkpensionsanstalten betala ett så stort belopp att sjukförsäkringsfondens och folkpensionsfondens gemensamma likviditet vid varje tidpunkt är tillräckligt tryggsad. Detta belopp skall beaktas i sjukförsäkringsfondens bokslut.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998 och gäller till och med den 31 december 1998.

Helsingfors den 9 oktober 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister
Sinikka Mönkäre

2.

Lag

om temporär ändring av 59 § folkpensionslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt 59 § 2 och 3 mom. folkpensionslagen av den 8 juni 1956 (347/1956),
dessa lagrum sådana de lyder, 59 § 2 mom. i lag 307/1982 och 59 § 3 mom. i lag
1595/1991, som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

59 §

Folkpensionsfondens tillgångar skall vid kalenderårets utgång utgöra minst 1/10 av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen. Om intäkterna av folkpensionsförsäkringen, i vilka även inräknas prestationer i enlighet med 62 § i denna lag, inte förslår härtill, betalas den bristande delen av statens medel.

Utgifterna för folkpensionsförsäkringen betalas ur folkpensionsfonden. Fondens tillgångar används vid behov och inom de gränser fondens likviditet tillåter även för betalning av utgifter för sjukförsäkringen. Folkpensionsfondens tillgångar skall vid kalenderårets utgång utgöra minst åtta procent av de sammanlagda årliga kostnaderna för folkpensionsförsäkringen (minimibelopp). För uppnående av minimibeloppet överförs vid behov från sjukförsäkringsfonden av den del som överstiger minimibeloppet enligt 59 § sjukförsäkringslagen tillgångar till folkpensionsfonden. Om intäkterna av folkpensionsfonden, i vilka även inräknas överföringar från sjukförsäkringsfonden samt betalningar enligt 62 § i denna lag, inte räcker till för uppnående av fondens minimibelopp, betalas den bristande delen av statens medel (garantibelopp). Dessutom skall staten till folkpensionsanstalten betala ett så stort belopp att folkpensionsfondens och sjukförsäkringsfondens gemensamma likviditet vid varje tidpunkt är tillräckligt tryggad.

När statens andel bestäms skall från folkpensionsfondens kapital avdras de intäkter av försäkringspremier och försäkringsavgifter som i december bokförs som inkomster.

När statens andel bestäms skall från folkpensionsfondens kapital *inte* avdras de intäkter av försäkringsavgifter som i december bokförs som inkomster.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998 och gäller till och med den 31 december 1998.

3.

Lag

om temporär ändring av 59 § sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt 59 § 1, 2 och 5 mom. sjukförsäkringslagen av den 4 juli 1963 (364/1963),
dessa lagrum sådana de lyder, 59 § 1 mom. i lag 591/1967, 59 § 2 mom. i lag 1255/1989 och 59 § 5 mom. i lag 471/1981, som följer:

Gällande lydelse

59 §

Kostnaderna för sjukförsäkringen erläggas ur sjukförsäkringsfonden. Därest fondens disponibla medel under kalenderåret icke förslå till bestridande av utgifterna för sjukförsäkringen, erlägges återstoden av statens medel. Staten skall dessutom till fonden inbetala ett så stort belopp, att fondens kapital vid kalenderårets utgång är en tiondedel av sjukförsäkringens årliga totalkostnader. Staten skall månatligen i förskott erlägga ett belopp, som motsvarar en tolfedel av det belopp staten beräknas bära erlägga under ifrågakvarande år. Om erläggandet av statens andel stadgas närmare genom förordning.

Staten betalar 13 procent av dagpenningarna, moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningarna samt specialvårdspenningarna. Staten skall betala beloppet månatligen i förskott i enlighet med vad som närmare stadgas genom förordning.

Föreslagen lydelse

59 §

Utgifterna för sjukförsäkringen betalas ur sjukförsäkringsfonden. Fondens tillgångar används vid behov och inom de gränser fondens likviditet tillåter även för betalning av utgifter för folkpensionsförsäkringen. Sjukförsäkringsfondens tillgångar skall vid kalenderårets utgång utgöra minst åtta procent av de sammanlagda årliga kostnaderna för sjukförsäkringen (minimibelopp). För uppnående av minimibeloppet överförs vid behov från folkpensionsfonden av den del som överstiger minimibeloppet enligt 59 § folkpensionslagen tillgångar till sjukförsäkringsfonden. Om intäkterna av sjukförsäkringsfonden, i vilka även inräknas överföringar från folkpensionsfonden, inte räcker till för uppnåendet av fondens minimibelopp, betalas den bristande delen av statens medel (garantibelopp). Staten skall månatligen i förskott betala in ett belopp som motsvarar 1/12 av det belopp som staten beräknas ha att betala under året i fråga. Om betalningen av statens andel föreskrivs närmare genom förordning.

Staten betalar inte ersättning för kostnaderna för dagpenningarna, moderskaps-, faderskaps- och föräldrapenningarna samt specialvårdspenningarna.

Gällande lydelse

Utan hinder av vad ovan är stadgat om statens andel av kostnaderna för sjukförsäkringen, skall staten till sjukförsäkringsfonden utöver statens andel erlägga ett sådant belopp, att fondens likviditet vid varje tidpunkt är tillräckligt tryggad. Detta belopp skall beaktas i sjukförsäkringsfondens bokslut.

Föreslagen lydelse

Utöver vad som ovan bestäms om statens andel av kostnaderna för sjukförsäkringen, skall staten till *folkpensionsanstalten betala ett så stort belopp att sjukförsäkringsfondens och folkpensionsfondens gemensamma likviditet vid varje tidpunkt är tillräckligt tryggad. Detta belopp skall beaktas i sjukförsäkringsfondens bokslut.*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1998 och gäller till och med den 31 december 1998.

BILAGA

DE BERÄKNADE INTÄKTERNA FÖR FOLKPENSIONSFÖRSÄKRINGEN			
	1997	1998	
	Milj. mk	Milj. mk	Moment
Folkpensionsförsäkringen			
Försäkringspremier och -avgifter			
- de försäkrade	130	15	
- arbetsgivarna	7 739	8 180	
Intäkter av tillgångar (FPA)	66	60	
Kommunerna	79	0	
Statens andel av förmånsutgifterna			
betr. folkpensionerna (29 %), pensionstagarnas bostadsbidrag, vårdbidragen för barn och handikappbidragen (100 %)	5 854	5 793	
Garantibelopp (59 § FolkpensL)	730 ¹⁾	585	
- momsöverföring	2 400	2 400	
Avgifter från försäkringsanstalterna			
Fullkostnadsansvarsavgift	307	307	
Sammanlagt	17 305	17 340	33.1960
Statens andel (100 %)			
- av familjepensionerna	245	246	33.16.50
- av frontmannaförmånerna	886	835	33.21.52
Sammanlagt	18 436	18 421	
DE BERÄKNADE UTGIFTERNA FÖR FOLKPENSIONSFÖRSÄKRINGEN			
	1997	1998	
	Milj. mk	Milj. mk	Moment
Folkpensionsförsäkringen			
- utgifterna för folkpensionerna ²⁾	16 858	16 157	
- övriga förmånsutgifter ³⁾	595	603	
Sammanlagt	17 453	16 760	33.19.60
Familjepension	245	246	33.16.50
Frontmannapension	886	835	33.21.52
Förmåner sammanlagt	18 584	17 841	
FPA:s omkostnader (40 %)	630	640	
Utgifter sammanlagt	19 214	18 481	

¹⁾Fondöverföring från sjukförsäkringsfonden i bruk (överföringen 1997 uppskattningsvis 705 milj. mk), vilket nedsätter garantibeloppet

²⁾Utgifterna för folkpensionerna: folkpensioner, vårdbidrag, maketillägg, barn tillägg, bostadsbidrag

³⁾Övriga förmånsutgifter: vårdbidrag för barn, handikappbidrag och övriga

År 1996 bekostade staten 56,5 % av utgifterna för bostadsbidrag till pensionstagare och fr.o.m. ingången av 1997 bekostade staten dessa bidrag helt. I statens utgiftsandel för 1997 har dessutom beaktats att kommunernas andelar för november-december 1996 har redovisats under 1997.

Av FPA:s omkostnader räknas 40 % som kostnader för pensionsförsäkringen.

DE BERÄKNADE INTÄKTERNA FÖR SJUKFÖRSÄKRINGEN OCH REHABILITERINGEN		
	1997	1998
	Milj. mk	Milj. mk
De försäkrade	7 805	8 180
Arbetsgivarna	4 173	4 390
Intäkter av tillgångar	86	60
Staten, av förmånerna	0	0
Regressprestationer	39	39
Sammanlagt	12 103	12 669
statens garantibelopp (59 § SjukförsL) ¹⁾	0 ²⁾	337 ²⁾
Sammanlagt	12 103	13 006
DE BERÄKNADE UTGIFTERNA FÖR SJUKFÖRSÄKRINGEN OCH REHABILITERINGEN		
	1997	1998
	Milj. mk	Milj. mk
Sf-dagpenningar	2 430	2 510
Föräldradagpenningar	2 900	2 950
Sjukvård ³⁾	4 750	5 010
Rehabilitering	1 085	1 165
Övriga ⁴⁾	682	675
Sammanlagt	11 847	12 310
FPA:s omkostnader (60 %)	944	960
Sammanlagt	12 791	13 270

¹⁾Moment 33.18.60

²⁾Överskottet i sjukförsäkringsfonden (2,7 mrd. mk 1.1.1997) i bruk

³⁾Sjukvård: läkemedel, läkararvoden, tandläkararvoden, undersökning och vård, resor

⁴⁾Övriga: olycksfallsförsäkringsersättningar för lantbruksföretagare, företagshälsovård, övriga

Av omkostnaderna räknas 60 % som kostnader för sjukförsäkringen

